

Nr 58.

Av herr **Sveningsson m. fl.**, om rätt till fria hemresor för värnpliktiga vid beviljad tjänstledighet eller permission.

Under en lång följd av år ha nu de män, som befinna sig i värnpliktsåldern, fått vidkännas mycket stora uppostringar. Med många olika medel har man från statsmakternas sida sökt mildra verkningarna i dessa fall. Många värnpliktiga ha i synnerhet under rekrytutbildningen samt även under beredskapstjänstgöring haft förmånen att långa tidsperioder få sin tjänstgöring förlagd på ett så nära avstånd från hemmet, familjen och hembygden, att besök i hemmet kunnat ske vid varje veckoskifte, i den mån permission erhållits. Det stora flertalet av värnpliktiga torde inte försitta något tillfälle att, då möjlighet till permission eller tjänstledighet föreligger, utnyttja denna fritid för privata angelägenheter. Såväl ur den enskilde individens som ur samhällets synpunkt är det också angeläget, att den värnpliktige kan stå i ständig kontakt med sin familj, med sin yrkesutövning samt med sina samhällsuppgifter i övrigt.

Även om de värnpliktiga redan ha vissa förmåner vid resor under permission och tjänstledighet i form av, när det gäller tjänstledighet, fri militärbiljett för i författningarna särskilt angivna förhållanden samt, när det gäller permission, i stor utsträckning fram- och återresa på enkel biljett, så anse vi ändå det nu gällande systemet vara mindre tillfredsställande. Det förefaller oss för den enskilde utgöra en mera än rimlig ekonomisk belastning, att den värnpliktige under sin långvariga militärtjänst för vissa resor måste utbetala ett betydligt större belopp än vad som kontant direkt erhålles i form av t. ex. en militär månadsavlönning. De värnpliktiga, som äro förlagda på ett avstånd av fem, tio eller tjugo mil, kanske på ännu längre avstånd från hemorten och ha behov av besök i hemmet, måste räkna med utgifter av denna storleksordning.

Vi anse det vara en samhällets skyldighet att till de medborgare, det här gäller, lämna den förmånen att vid all tjänstledighet i militärtjänst lämna fri resa till hemorten. Härvid vilja vi betona att beviljandet av tjänstledighet icke för den skull bör bli föremål för inskränkningar utan lämnas efter samma grunder som nu är fallet. Vid beviljandet av permission — här åsyftas vanlig söndagspermission — böra vidare de värnpliktiga vara berättigade till en fri hemresa var 15 dag, på järnväg 3 klass eller omnibus samt fartyg. Tjänstledighet och permission böra dock ej tillsammans medföra mera än rätt till två fria hemresor i månaden. Beviljandet av permission och tjänstledighet bör givetvis, som hittills, utgöra en belöning för en god vilja hos varje värnpliktig att väl tillgodogöra sig den militära utbildningen.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte besluta, att de värnpliktiga vid beviljad tjänstledighet eller permission skola erhålla rätt till två fria hemresor i månaden.

Stockholm den 17 januari 1945.

Ragnar Sveningsson.

Folke Kyling.

Andr. Andersson
i Gisselås.

Per Jonsson
i Malmgrava.

P. Hj. Fagcrholm.

Einar Hæggblom.

Arvid Karlsson
i Granebo.

Albert Larsson.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Alarik Hagård.

Ernst V. Staxäng.

C. Oscar Nolin.